

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΡΓΩΝ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Προλογικό Σημείωμα

Η κατά το έτος 1880 ίδρυση του τμήματος Καλών Τεχνών στον Φ.Σ. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ συνέβαλε αποφασιστικά στη θέσπιση καλλιτεχνικών εκθέσεων ζωγραφικής, γλυπτικής, χαρακτικής κλπ. Συγκεκριμένα το 1889 πραγματοποιήθηκε η Α' καλλιτεχνική Έκθεση στην Ελλάδα με ποικίλες μορφές τέχνης και πολλούς γνωστούς καλλιτέχνες, όπως ο Ν. Γύζης, ο Γ. Ροϊλός, ο Ν. Ξυδιάς, ο Α. Φιλαδελφεύς, ο Ν. Βώκος, ο Β. Κοντόπουλος, ο Ν. Σπανδωνής κ.α. Η επιτυχία αυτής της έκθεσης οδήγησε στην καθιέρωση διαρκούς έκθεσης ζωγραφικής με τη φροντίδα του Α. Φιλαδελφεύς και αργότερα του Πρίγκιπα Νικολάου.

Οι ομαδικές και ατομικές εκθέσεις που ακολούθησαν έδωσαν το έναυσμα για τη συγκρότηση στις αρχές του 19ου αι. της Πινακοθήκης του ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ, η οποία περιείχε έργα διακεκριμένων καλλιτεχνών. Δυστυχώς όμως η Πινακοθήκη αυτή λεηλατήθηκε από τους NAZI κατακτητές, οι οποίοι στο μεταξύ είχαν μετατρέψει το επιβλητικό Μέγαρο του ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ (εγκ. 1891)

Από το 1981 η Πινακοθήκη αναμορφώθηκε και σήμερα περιλαμβάνει αναρτημένα εξελικτικά τα έργα σημαντικών καλλιτεχνών με την καινοτομία ότι αυτά συνοδεύονται με ειδικό σήμα που επιτρέπει την αναγνώριση των χαρακτηριστικών του έργου και του ζωγράφου με τη χρήση του κινητού τηλεφώνου.

Η Πινακοθήκη βρίσκεται στον Β' όροφο, ενώ στον Γ' όροφο υπάρχει η αίθουσα Τέχνης (Γκαλερί), λειτουργώντας ως μόνιμος εκθεσιακός χώρος για καλλιτέχνες. Η αίθουσα αυτή, λόγω του φυσικού φωτισμού της την ημέρα από το μεγάλο αίθριό της και σε συνδυασμό με το συνοδό υπαίθριο roof garden καθίσταται ιδανική ως τόπος καλλιτεχνικών εκθέσεων.

Β.Α. Κωνσταντινόπουλος
Καθηγητής Πανεπιστημίου
Πρόεδρος του Φ.Σ. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΕΝΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 19ου ΚΑΙ 20ου

Ο Φ.Σ.Παρνασσός, φιλοξενεί στην ιστορική Πινακοθήκη του μια πλούσια συλλογή έργων τέχνης Ελλήνων καλλιτεχνών του 19ου και κυρίως του 20ου αιώνα, έργα τα οποία για χρόνια παρέμειναν αθέατα για το ευρύ κοινό. Σημαντικοί δημιουργοί που έκθεσαν στον Παρνασσό, όπως, ο Γεώργιος Ροϊλός, ο Κωνσταντίνος Μαλέας, η Σοφία Λασκαρίδου, ο Ουμβέρτος Αργυρός, ο Μιχάλης Οικονόμου, ο Βασίλειος Ιθακήσιος, ο Βασίλειος Γερμενής, κ.α., τιμήθηκαν και τίμησαν το Σύλλογο, δωρίζοντας έργα τους, συνδέοντας το όνομά τους με ιστορικές εκθέσεις που πραγματοποιήθηκαν στον επιβλητικό χώρο της Πινακοθήκης, ή ακόμη κληροδοτώντας στον Παρνασσό τη συλλογή τους, όπως ο ζωγράφος Κωνσταντίνος Γιαννακόπουλος, ή Yannaco, όπως ήταν γνωστός στους καλλιτεχνικούς κύκλους.

Σημαντικές προσωπικότητες της νεοελληνικής τέχνης όπως ο Νικηφόρος Λύτρας, ο Κωνσταντίνος Βολανάκης, ο Κωνσταντίνος Παρθένης, ο Γεώργιος Ιακωβίδης, η Θάλεια Φλωρά-Καραβία κ.α., πραγματοποίησαν στο χώρο του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός, τόσο ατομικές, όσο και ομαδικές εκθέσεις. Ο Σύλλογος που ιδρύθηκε το 1865 με σκοπό την κοινή ωφέλεια και πρόοδο του λαού, αποτέλεσε για χρόνια εκτός από μοναδικό χώρο καλλιτεχνικών δράσεων στην πρωτεύουσα, εστία ιδεών που στήριζε και προήγαγε κάθε μορφή πολιτισμού. Αξιοσημείωτο είναι πως συχνά το Τμήμα Καλών Τεχνών του Παρνασσού, πραγματοποιούσε διαλέξεις αφιερωμένες στην Τέχνη και τους σημαντικότερους εκπροσώπους της, μέσα από τον Παρνασσό, έγιναν ευρέως γνωστά στο ελληνικό κοινό καλλιτεχνικά ρεύματα αλλά και νέοι δημιουργοί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Ομάδα «Στάθμη» (Θανάσης Απάρτης, Σπύρος Βασιλείου, Γεώργιος Γουναρόπουλος, Αντώνιος Σώχος, Γιώργος Ζογγολόπουλος, Άγγελος Θεοδωρόπουλος), η σύσταση της οποίας ανακοινώθηκε επίσημα στην ατομική έκθεση του εξπρεσιονιστή ζωγράφου Γεωργίου Μπουζιάνη στον Παρνασσό, στις 27 Οκτωβρίου 1949.

Τα έργα που δομούν τη σημερινή έκθεση της Νέας Πινακοθήκης του Συλλόγου, είναι μόνο μέρος της πολυάριθμης συλλογής του και νοερά μας οδηγούν σε ένα ταξίδι στο χρόνο και την ιστορία του Ελληνικού Έθνους. Ξεκινώντας από την περίοδο της ίδρυσης του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους

που ιδεολογικά ταυτίστηκε με τη Νεοελληνική ζωγραφική, απομακρυνόμαστε από τη μέχρι τότε βυζαντινή επιρροή και μπορούμε να ξεχωρίσουμε τα δυτικά πρότυπα που αρχίζουν να υιοθετούνται. Οφείλουμε να αναφέρουμε πως μεγάλο μέρος των Ελλήνων καλλιτεχνών της περιόδου, επιλέγει να ακολουθήσει δυτικές Ακαδημίες Καλών Τεχνών όπως της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Αυστρίας και του Μονάχου. Θεματικές που κυριαρχούν στην καλλιτεχνική απεικόνιση της εποχής είναι η ιστορική ζωγραφική και η προσωπογραφία που στην απόδοσή τους σαφώς επηρεάζονται από τις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες της χώρας.

Η επιρροή των καλλιτεχνών του 19ου αιώνα από το πνεύμα του Ακαδημαϊκού Ρεαλισμού, χαρακτηρίζεται από την εξαιρετική χρήση των χρωμάτων που επισκιάζουν τις εκφράσεις των απεικονιζόμενων προσώπων με κυρίαρχο θέμα την ηθογραφία, την απεικόνιση του βίου του αστικού κέντρου και της υπαίθρου. Ακολουθούν η προσωπογραφία, η τοπιογραφία η νεκρή φύση αλλά και ο οριενταλισμός τα όρια του οποίου πολλές φορές συγχέονται με την ελληνική ηθογραφία. Έτσι βαδίζοντας φτάνουμε πλέον στο τέλος του αιώνα όπου βλέπουμε να κυριαρχεί ο Συμβολισμός που εμπνέεται από την ιδέα, τη φαντασία και μας οδηγεί σε μια αλληγορική απεικόνιση.

Βαθμιαία, στην πορεία του 20ου αιώνα, παρατηρούμε πως εγκαταλείπεται η ρομαντική διάθεση και οι καλλιτέχνες εκφράζονται ερμηνεύοντας τα ερεθίσματά τους μέσα από τις δικές τους εμπειρίες και τα συναισθήματα. Είναι γεγονός πως ο 20ος, εξελίσσεται σε έναν πολυσχιδή αιώνα για την Τέχνη καθώς πολλά νέα εικαστικά ρεύματα κάνουν την εμφάνισή τους σε ολόκληρη την Ευρώπη δημιουργώντας ανατροπές, ο φωβισμός, ο κυβισμός, ο φουτουρισμός στην Ιταλία, ο εξπρεσιονισμός στη Γερμανία καθώς και ο κονστρουκτιβισμός στη Ρωσία, δε θα μπορούσαν πάρα να επηρεάσουν και την ελληνική καλλιτεχνική πραγματικότητα που ακολουθεί μία βραδεία ανάπτυξη λόγω των δυσμενών κοινωνικοπολιτικών συνθηκών της χώρας που οδηγούν και πάλι σε μία επιστροφή στις ρίζες.

Επισκεπτόμενος λοιπόν κάποιος την πινακοθήκη του Φ.Σ.Παρνασσός, μπορεί να διακρίνει την πλούσια ιστορία και σημαντικότητα του Συλλόγου, η ίδρυση του οποίου έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την πολιτιστική και όχι μόνο εξέλιξη του Κράτους, ενώ θα περιηγηθεί ανάμεσα σε έργα που αποτυπώνουν την εξέλιξη της νεότερης ελληνικής ιστορίας.

Γκουενταλίνα Καραγιάννη
CURATOR

Mohr A. **Τζαμί Μοναστηρακίου**

(Ακουαρέλα)

Η αίσθηση του φωτός μιας ηλιόλουστης ημέρας που δημιουργεί δυνατές φωτοσκιάσεις είναι διάχυτη στο έργο, το οποίο απεικονίζει το γνωστό τζαμί του Μοναστηρακίου. Το κύριο και τα γύρω από αυτό οικοδομήματα αποδίδονται με ενδιαφέροντα τρόπο.

Ξένος Νικόλαος. **Παλιά Αθήνα**

(Ακουαρέλα)

Στο πλαίσιο της παραστατικής ζωγραφικής, η σύνθεση αποδίδει μια άποψη του αστικού τοπίου της παλιότερης Αθήνας. Η καλλιτεχνική πρόθεση του ζωγράφου είναι να αποδώσει την ατμόσφαιρα της λαϊκής γειτονιάς.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Φλαμένγκο**

(Ακρυλικό) — 1968

Το έργο δίνει την αίσθηση της ταχείας και άνετης εκτέλεσης, με φαρδιές και μακριές μονοκόμματας πινελιές που αποδίδουν τις ανηφορικές γραμμές των λόφων, την κίνηση των σύννεφων, την πλούσια βλάστηση στο δεξί μέρος της σύνθεσης.

Άγνωστος
δημιουργός **Γυναίκες
Μεταφέρουσαι Ξύλα**

(Παστέλ)

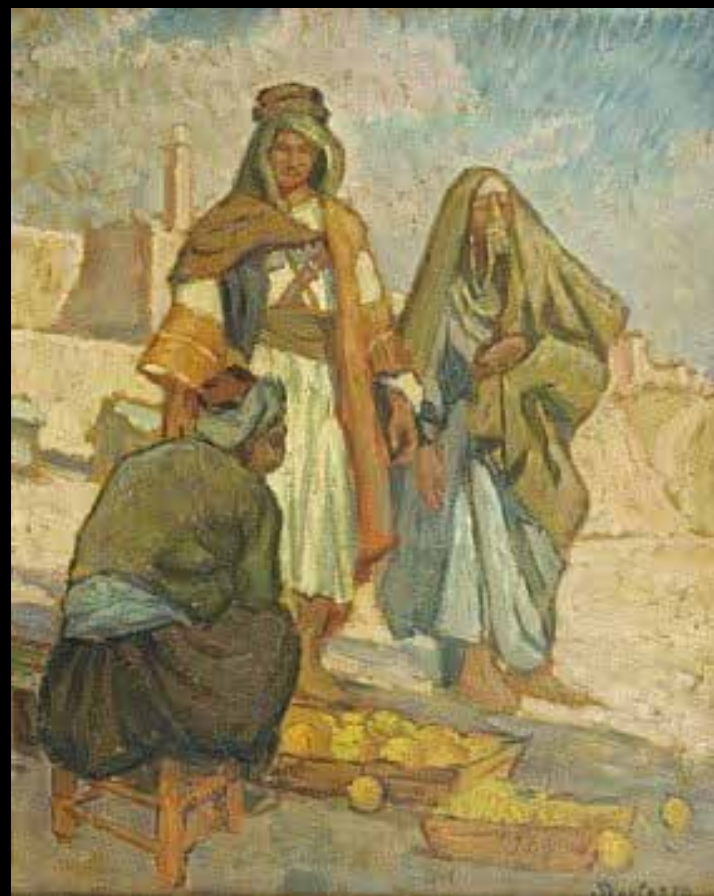
Ηθογραφική σκηνή.

Μακρής Θανάσης **Σύνθεση**

(Λάδι σε χαρτόνι)

Με στοιχεία ιμπρεσιονιστικά, ως προς την απόδοση των περιγραμμάτων, των φωτεινών και σκοτεινών επιφανειών, και εξπρεσιονιστικά, ως προς την υποδήλωση του συναισθηματικού κλίματος, η σύνθεση δημιουργεί την αίσθηση της κίνησης, λόγω των ασαφών, ρευστών γραμμών της.

Scortesco **Φελλάχοι της Αιγύπτου**

(Λάδι σε χαρτόνι)

Ηθογραφική σκηνή.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Σόχο**

(Λάδι σε χαρτόνι) — 1979

Στο ίδιο πλαίσιο με το προηγούμενο έργο, ο ζωγράφος στρέφεται πάλι προς την πλευρά του φωβισμού, κυρίως όσον αφορά τις χρωματικές λύσεις, μέσα από μια σύνθεση που υπερβαίνει την αναπαράσταση του αστικού τοπίου

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Γυμνό**

(Λάδι σε χαρτόνι)

Στο ίδιο πεδίο, του γυναικείου γυμνού, και αυτό το έργο, όπως και το έργο "Στο Ντιβάνι", αποτυπώνει τη γυναικεία φιγούρα με δυναμικό αντιρεαλιστικό χρωματικό υλικό

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Τοπίο Εύβοιας**

(Λάδι σε χαρτόνι) — 1980

Νεοϊμπρεσιονιστικό τοπιογραφικό έργο, με δυναμικά χρώματα και ζωηρό σχέδιο. Η πινελιά είναι νευρώδης και γρήγορη και δημιουργεί την αίσθηση μιας αυθόρμητης ζωγραφικής γραφής. Το πρώτο επίπεδο του έργου είναι πολύ πυκνό, σε χρώματα και όγκους.

Δανιήλ Τζων **Θέατρον Ηρώδου
Αττικού**

(Λάδι σε καμβά)

Απόδοση ιμπρεσιονιστική ενός πολύ γνωστού μνημείου της Αθήνας. Το φως πέφτει κατακόρυφα, θολώνοντας τα περιγράμματα και διαλύοντας τους όγκους.

Γιαννακόπουλος **Ακρόπολη**
Κωνσταντίνος

(Λάδι σε χαρτόνι)

Το έργο κινείται στο πλαίσιο του μεταϊμπρεσιονισμού, με καλά μελετημένη συνθετική δομή. Βασικό στοιχείο η σχηματοποίηση των αρχαίων αρχιτεκτονικών μελών. Το φυσικό τοπίο αποδίδεται με ελεύθερο τρόπο και βαρύτητα δίνεται στους χρωματικούς συνδυασμούς.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Νεκρή Φύση

(Λάδι σε χαρτόνι)

Η σύνθεση αποκαλύπτει την στροφή του ζωγράφου προς μια υπέρβαση της αναπαράστασης και μια προσέγγιση του αφηρημένου ιδιώματος, με ελεύθερη, χειρονομιακή απόδοση των αντικειμένων και χρήση δυναμικής χρωματικής γκάμας.

Λαμπάκης
Εμμανουήλ

Τοπίο Αναδρύτων

(Λάδι σε χαρτόνι)

Πίσω από την ευαισθησία της απόδοσης υπάρχει σχέδιο ακαδημαϊκής ποιότητας, που, ωστόσο, δεν επηρεάζει την πρόθεση του ζωγράφου για θεματική και εκτελεστική απλότητα.

Λύκος Σοφοκλής **Φτωχόσπιτο**

(Λάδι σε καμβά)

Το έργο αποτυπώνει την εικόνα ενός φτωχικού σπιτιού, απλουστευτικής αρχιτεκτονικής που δημιουργεί την αίσθηση της πρόχειρης κατασκευής. Μια γυναικεία φιγούρα, με σκούρα ρούχα και τσεμπέρι, καθισμένη στον ήλιο, μπροστά στην κλειστή πόρτα, εργάζεται.

Βιέννα Χαρά **Ιδρυτές "Παρνασσού" και άλλα μέλη**

(Λάδι σε καμβά)

Η ζωγράφος έχει πρόθεση να μεταφέρει πιστά την γνωστή, ιστορική φωτογραφία, αποδίδοντας τον ενδυματολογικό κώδικα της εποχής, την τυπική φωτογραφική πόζα, το σοβαρό και ονειροπόλο ύφος των ιδρυτών του «Παρνασσού»

Δραγώγιας
Μανώλης

Ιερά Μονή Μεγίστης Λάυρας Αγίου Όρους

(Λάδι σε καμβά)

Στο πλαίσιο της παραστατικής ζωγραφικής, ο ζωγράφος λειτουργεί κινούμενος παράλληλα και στο ευρύτερο πεδίο του ιμπρεσιονισμού.

Ζενετζής
Βασίλειος Σ.

Παλιά Αθήνα

(Λάδι σε καμβά)

Στο πλαίσιο του παραστατικού ιδιώματος, χωρίς να αγνοούνται οι επιταγές του ιμπρεσιονισμού, με λεπτομερή, ανάγλυφη γραφή, η οποία, κατά σημεία έχει πλούσια ματιέρα, αποδίδεται ένα στενό και κατηφορικό δρομάκι παλιάς συνοικίας.

Λινάκης Κώστας **Παραλιακό Τοπίο**

(Λάδι σε καμβά)

Τοπίο ιμπρεσιονιστικού χαρακτήρα. Η σύνθεση διαίρεται, με τη θαλάσσια γραμμή στο μέσον της, σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο καλύπτεται από τις κάθετες και οριζόντιες επιφάνειες των καλλιεργημένων χωραφιών, σε ζεστές ώχρες, πράσινα και πορτοκαλί.

Inge Pihl **Δάσος**

(Λάδι σε καμβά)

Στο πλαίσιο της παραστατικής ζωγραφικής, με άρτια τεχνική εκτέλεση, η σύνθεση είναι ισορροπημένη και ακριβής στην απόδοση ρεαλιστικών λεπτομερειών, διακρίνεται ωστόσο από την εφαρμογή τύπων ιμπρεσιονιστικού ύφους.

Κωνσταντινίδης
Δημήτριος

Τοπίο

(Λάδι σε καμβά)

Με λεπτότατη πινελιά που υπηρετεί την ιδιαίτερη χρωματική ευαισθησία του έργου, λυρικότητα στην αποτύπωση του τοπίου, έμφαση στην απόδοση του φωτός του ηλίου που ανατέλλει και κάνει ρευστά τα περιγράμματα.

Μαθιόπουλος
Παύλος

Νέα με Εθνική Ενδυμασία

(Παστέλ)

Το έργο εντάσσεται σε μια πνευματική προσπάθεια επιβεβαίωσης της συνέχειας του ελληνισμού του τελευταίου τετάρτου του 19ου αιώνα και των αρχών του 20ου.

Αλεξίου
Κωνσταντίνος **Χωριατόσπιτα**

(Ακουαρέλα)

Το έργο κινείται στο πλαίσιο της ρεαλιστικής ζωγραφικής, με βασικούς άξονες την απλοποιημένη αποτύπωση του λόφου και των σπιτιών, τη λιτή χρωματική παλέτα και την ποιητικότητα στην απόδοση του ταπεινού χωριάτικου συνοικισμού.

Λοϊζίδης Σάββας **Τοπίο κοντά
στο Κορωπί**

(Ακουαρέλα)

Τοπιογραφία.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Βασιλικό Ευβοίας

(Ακρυλικό)

Το έργο δίνει την αίσθηση της ταχείας και άνετης εκτέλεσης, με φαρδιές και μακριές μονοκόμματα πινελιές που αποδίδουν τις αηθορικές γραμμές των λόφων, την κίνηση των σύννεφων, την πλούσια βλάστηση στο δεξιό μέρος της σύνθεσης.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Ακρόπολη Τρίπτυχο**

(Ακρυλικό) — 1979

Ο λόφος της Ακρόπολης και τα αρχαία κτίσματα αποδίδονται φιλτραρισμένα μέσα από τη ματιά του ζωγράφου που επηρεάζεται από τα ζωγραφικά διδάγματα των φωβιστών και των νεοϊμπρεσιονιστών. Τα χρώματα είναι δυνατά και αντιρεαλιστικά.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος **Ορφέας**

(Ακρυλικό) — 1960

Σύνθεση μυθολογικού περιεχομένου, στο πλαίσιο των μεταϊμπρεσιονιστικών τάσεων, ισχυρής χρωματικής δυναμικής και αξιόλογης τεκτονικής σύνθεσης, όπου κυριαρχεί η καθιστή γυμνή ανδρική μορφή, τοποθετημένη σε ένα υπαίθριο, αρχαιοπρεπές περιβάλλον.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Νεκρή Φύση

(Σινική Μελάνη)

Έργο σε άμεση σύνδεση με το αντίστοιχο έργο "Νεκρή Φύση", εφόσον πρόκειται για προσέγγιση του ίδιου θέματος. Ο ζωγράφος δίνει μια μικρότερων διαστάσεων εκδοχή της προηγούμενης σύνθεσής του, με χρώμα αυτή τη φορά.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Νεκρή Φύση

(Μεικτή τεχνική) — 1981

Ο ζωγράφος χρησιμοποιεί σινική μελάνη για το συγκεκριμένο έργο και δίνει μια ενδιαφέρουσα σύνθεση, κοντά στη λογική του ελεύθερου σχεδίου. Το έργο διακρίνεται για την σχεδιαστική του ποιότητα και την άρτια τεκτονική του σύνθεση.

Πατινιώτη
Μαριάννα

Το Παλιό Τηλέφωνο

(Αχυλικό)

Σύνθεση που συνδυάζει αφαιρετικά και κυβιστικά στοιχεία. Οι μορφές των αντικειμένων αποδίδονται σχηματοποιημένες. Το έργο διακρίνεται από σχεδιαστική ένταση, καταφέροντας να αξιοποιήσει τη γεωμετρικότητα της φόρμας.

Mostny-Willmering
Wilma

Μπούρτζι Ναυλίου

(Λάδι σε χαρτόνι)

Θαλασσογραφία

Λασκαρίδου Σοφία **Κοιμωμένη Πόρου
(Τροιζήνας)**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Έργο ρεαλιστικού προσανατολισμού με έντονες επιρροές από τον ιμπρεσιονισμό της γαλλικής τέχνης των αρχών του 20ου αιώνα, όπου κυριαρχεί το υποκειμενικό στοιχείο και μια έντονη ρομαντική διάθεση. Ενδιαφέροντα η αφαιρετική οπτική μέσα από την οποία αποδίδεται το θαλασσινό τοπίο και η ιδιαίτερη χρωματική γκάμα που αποτυπώνει την ώρα του σούρουπου.

Μαλέας **Γέφυρα**
Κωνσταντίνος

(Λάδι σε καμβά)

Έργο που υπάγεται στο πρώτο στάδιο της καλλιτεχνικής πορείας του ζωγράφου. Διακρίνεται για τη λυρική του διάθεση και τους ποιητικούς τόνους του, με την αχνή διαγραφή των όγκων των βουνών του φόντου, της γέφυρας και της βλάστησης.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Νεκρή Φύση

(Λάδι σε χαμβά) — 1987

Στο έργο είναι προφανείς οι επιδράσεις από τα μεταϊμπρεσιονιστικά μαθήματα του Σεζάν, καθώς και οι επιρροές των φωβιστών, ως προς την τεκτονική σύνθεση, την τεχνική εκτέλεση και την επιλογή χρωματικής κλίμακας.

Λινάκης
Κωνσταντίνος

Χιονισμένη Πάρνηθα

(Λάδι σε χαμβά)

Τα περιγράμματα είναι ασαφή, κατά τα διδάγματα του ιμπρεσιονισμού, τόσο της ανθρώπινης παρουσίας και των ζώων, όσο και του δρόμου, των δέντρων, της κορυφογραμμής.

Λαζαρίδης Θεόδωρος **Έπαυλη Κάζδαγλη
Κηφισιάς**

(Λάδι σε καμβά)

Τοπιογραφία με πηγή έμπνευσης την παλιότερη Κηφισιά. Στο έργο αξιοποιούνται τύποι της ζωγραφικής της υπαίθρου και επικρατεί το κλίμα του ιμπρεσιονισμού.

Nonaliz **Γυναικείο Πορτρέτο**

(Λάδι σε καμβά)

Προσωπογραφία.

Χατζόπουλος
Γεώργιος **Το πίο**

(Λάδι σε καμβά)

Ο Χατζόπουλος πετυχαίνει να αιχμαλωτίσει την ιδιαίτερη ατμόσφαιρα μιας φευγαλέας στιγμής του φθινοπωρινού τοπίου την ώρα του σούρουπου.

Voraver T. **Αθήνα**

(Λάδι σε καμβά)

Τοπιογραφία.

Βιέννα-
Παπαγεωργίου
Χαρά

Ανηφοριά Της Πλάκας

(Λάδι σε καμβά)

Χαρακτηριστικό, πλακιώτικο δρομάκι, μεσημέρι καλοκαιριού.

Αργυρός
Ουμβέρτος

Νησιώτικο Τοπίο

(Λάδι σε καμβά)

Η σύνθεση διακρίνεται σε δύο επίπεδα, τα οποία οριοθετεί ο βραχίονας του λιμανιού, περίπου στο μέσον της.

Ροϊλός Γεώργιος **Οι ποιητές**

(Λάδι σε καμβά)

Πολύ γνωστό έργο που απεικονίζει τον Κωστή Παλαμά και άλλους ποιητές σε συνάντηση.

Κανελλοπούλου
Λουΐζα **Δρομάκι στη Κηφισιά**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Πρόθεση της ζωγράφου αποτελεί όχι η πιστή αντιγραφή των εξωτερικών χαρακτηριστικών του θέματός της αλλά η ελεύθερη εικαστική περιγραφή του. Δίνεται έμφαση στην απόδοση του χαρακτήρα του φωτός και της σκιάς.

Βάρναλης Ιωακείμ **Αναφιώτικα Πλάκας**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Ισορροπημένη σύνθεση, βασισμένη σε ακαδημαϊκό σχέδιο, με πρόδηλη την επιδίωξη της αληθοφάνειας. Ωστόσο, το ύφος του περιγραφικού συνόλου που δημιουργείται παραπέμπει περισσότερο σε ιμπρεσιονιστικού τύπου έργα, με χρήση ζωηρών και φωτεινών χρωμάτων.

Μανωλακάκης
Γιάννης

Σπήλαια Διρού

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Σύνθεση χαρακτηριστική της θεματογραφίας του ζωγράφου, με πηγή έμπνευσης ένα σπήλαιο του Διρού, βασισμένη σε ισορροπημένο, ακαδημαϊκό σχέδιο. Επιχειρείται να αποδοθεί το ελάχιστο φως που εξασθενεί εντελώς στο βάθος της σύνθεσης.

Μανωλακάκης
Γιάννης

Σπηλαιογραφία (Σπήλαια Διρού)

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Πάλι με πηγή έμπνευσης ένα σπήλαιο του Διρού, το θέμα προσεγγίζεται μέσα από την οπτική του που-αντιγισμού, με το μεγαλύτερο μέρος της σύνθεσης να δημιουργείται με πάμπολλες μικρές κινήσεις της άκρης του πινέλου.

Mattioli Armeno **Τοπίο**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Με χαρακτηριστική άνεση, το τοπίο αποδίδεται απευθείας με το πινέλο, παρ' όλη τη λεπτότητα των γραμμών και τη λεπτομέρεια κάποιων μερών της σύνθεσης.

Voraver T **Τοπίο**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

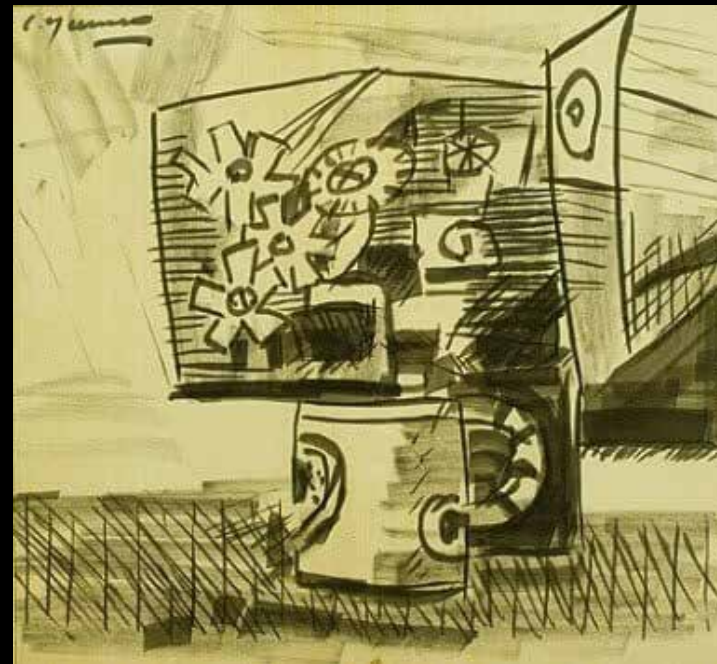
Τοπιογραφία.

Στίνης Ιωάννης **Θέατρο Ηρώδου
του Αττικού**

(Λάδι σε χαρτόνι)

Έργο του οποίου η τεχνοτροπία είναι πολύ κοντά σε αυτή των νεοϊμπρεσιονιστών, με ισορροπημένη σύνθεση και καθαρά, ζωντανά χρώματα, το οποίο παραπέμπει στην καλλιτεχνική δημιουργία του Σ. Παπαλουκά.

Γιαννακόπουλος **Το δάξο**
Κωνσταντίνος

(Σινική Μελάνη) - 1985

Έργο αντίστοιχης τεχνικής και ύφους με τα έργα 39 και 39.α. Ο ζωγράφος δίνει μια ιδιαίτερη ανθογραφία, όπου τα λουλούδια παίρνουν γεωμετρικά σχήματα και, στερημένα από χρώμα, λειτουργούν ως αφορμή για άσκηση της άρτιας σχεδιαστικής ικανότητας.

Μεϊντάνης Δ. **Παλιό Σπίτι**

(Λάδι σε καμβά)

Σε ζεστά, γήινα χρώματα, η σύνθεση αποτυπώνει ένα ιντιμιστικό περιβάλλον που βασίζεται στην σύζευξη των κλειστών όγκων των δύο σπιτιών, τα οποία βρίσκονται σε απόσταση αναπνοής. Το παραστατικό ύφος διανθίζεται από ιμπρεσιονιστικούς τύπους.

Γιαννακόπουλος **Γυμνό (σπουδή)**
Κωνσταντίνος

(Λάδι σε καμβά) - 1952

Στο πλαίσιο της παραστατικής λογικής, μεταξύ ρεαλισμού και μεταϊμπρεσιονισμού, ο ζωγράφος δίνει ένα ανδρικό γυμνό με ευχέρεια γραμμής και πινελιά γεμάτη και ρευστή, σε ένα σπουδαστικό.

Ξένος Νικόλαος **Το παλαιό οίκημα
του Πανεπιστημίου**

(Λάδι σε καμβά) - 1933

Αστική τοπιογραφία. Στο πλαίσιο της συνήθους θεματογραφίας του, ο ζωγράφος εμπνέεται από ένα χαρακτηριστικό σημείο της αστικής Αθήνας, στην Πλάκα. Προηγείται το σχέδιο, για να τοποθετηθεί το χρώμα, με λιτή, γρήγορη πινελιά, σε ιδιαίτερους συνδυασμούς αποχρώσεων. Η απόδοση του φυτικού και ζωικού στοιχείου, καθώς και του παιχνιδίσματος του φωτός στις στέγες και την αυλή, είναι ιμπρεσιονιστική. Παρά την φαινομενική αταξία της σύνθεσης, υπάρχει αυστηρή ισορροπία όγκων και γραμμών, ενώ προκρίνεται η απόδοση της ατμόσφαιρας σε σχέση με μια ακριβή περιγραφή.

Άγνωστος
Δημιουργός

Τοπίο

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Τοπιογραφία.

Γερμενής
Βασίλειος

Αγροτικό

(Μεικτή τεχνική: κάρβουνο-ακουαρέλα) - 1924

Ηθογραφική σκηνή. Ενδιαφέρουσα η επιλογή των χρωμάτων για ένα ηθογραφικό θέμα, το οποίο τύγχανε περισσότερο ρεαλιστικών προσεγγίσεων στην εποχή του ζωγράφου, όσον αφορά τουλάχιστον στο χρώμα. Δημιουργείται η αίσθηση που θα προκαλούσε ένα σχέδιο, αφού οι ελάχιστες έγχρωμες λεπτομέρειες κινούνται σε τόνους γρι-ανοιχτού γαλάζιου. Το λευκό στα έμψυχα στοιχεία της σύνθεσης (ανθρώπινες φιγούρες, άλογο) δίνει πνοή στο έργο και αποτελεί το θεμελιώδες χρωματικό στοιχείο, το οποίο και το διαφοροποιεί οφθαλμοφανώς από ένα σχέδιο. Και σε αυτό το έργο διακρίνεται η μεγάλη σχεδιαστική ευχέρεια του ζωγράφου και η ικανότητά του στη δημιουργία ισορροπημένων, ακαδημαϊκού τύπου συνθέσεων.

Δελλοπούλου **Ρεματιά στα Γεράνια**
Ελένη

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Με γρήγορη, δυναμική πινελιά και στέρεα σχεδιαστική ικανότητα, το ορεινό τοπίο αποδίδεται μια απογευματινή ώρα, όταν το φως υποχωρεί, καταργώντας τις λεπτομέρειες, θολώνοντας τα περιγράμματα και απαλύνοντας τους όγκους. Το φθινόπωρο υπονοείται από την επικράτηση του κίτρινου και των αποχρώσεων του καφέ στα φυλλώματα των δέντρων και στο έδαφος. Η έντονη προοπτική χαρίζει βάθος στο έργο, ενώ η σχηματική απόδοση της βουνοκορφής στον ορίζοντα δημιουργεί την εντύπωση ότι κατεβαίνει ομίχλη και υποβάλλει μια ατμόσφαιρα κρύου.

Δούτης Γ. **Τοπίο**

(Λάδι σε καμβά)

Τοπιογραφία. Πρόκειται για την, ιμπρεσιονιστικού χαρακτήρα, απόδοση του σημείου ενός πάρκου, από αρκετά πρωτότυπη οπτική γωνία. Το φως έρχεται από το βάθος του πίνακα και ρίχνει τις σκιές των αντικειμένων στο πρώτο επίπεδο. Οι σκιές των ψηλών δέντρων που επιμηκύνονται παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο και αποδεικνύουν τις οπτικές δυνατότητες που αναπτύσσονται από την κίνηση του φωτός στο ύπαιθρο. Η χρωματική κλίμακα κινείται κυρίως μεταξύ διάφορων τόνων του πράσινου, ενώ οι δύο μακρινές ανθρώπινες φιγούρες με τα κόκκινα ρούχα δημιουργούν δύο μικρές, αλλά δυνατές εστίες χρωματικής αντίθεσης.

Αλεξανδρίδης
Κ. Αλέξανδρος
(Αλέκος)

Χωριό

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Τοπιογραφία. Μέσα στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών κανόνων, όσον αφορά στην ισορροπία της σύνθεσης και την ακρίβεια του σχεδίου, αλλά ακολουθώντας τις επιταγές του ιμπρεσιονισμού ως προς την απόδοση του φυτικού κόσμου και των παλιών σπιτιών κάτω από έναν συννεφιασμένο ουρανό, με λίγο φως, ο ζωγράφος δίνει ένα ατμοσφαιρικό τοπίο, σε μια τολμηρή, σχεδόν εξπρεσιονιστική εκτέλεση, με κυρίαρχα μουντά χρώματα. Ενδιαφέρον στοιχείο οι ανεπαίσθητες, λεπτότατες πινελιές στην απόδοση θάμνων και κλαδιών, που αγκαλιάζουν σαν ιστοί αράχνης σημεία από την επιφάνεια του πίνακα.

Κανελλοπούλου
Λουΐζα

Δάσος

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Τοπιογραφία. Η ζωγράφος επιχειρεί να αποδώσει ένα τοπιογραφικό θέμα πειραματιζόμενη με μια εξπρεσιονιστική εικαστική λύση, κοντά στην αφαίρεση. Οι γρήγορες, κοφτές πινελιές δυνατών χρωμάτων, αν ιδωθούν από πολύ κοντά, δημιουργούν την εντύπωση μιας άμορφης χρωματικής μάζας, εντύπωση που επιτείνεται με τη χρήση ματιέρας σε σημεία το έργου. Παρόλα αυτά, η σύνθεση κινείται στο ευρύτερο πλαίσιο της παραστατικής τέχνης αφού διατηρείται η προοπτική και δεν περνάει σε δεύτερη μοίρα η απόδοση της εικόνας των ψηλών δέντρων με το πλούσιο φύλλωμα.

Ξένος Νικόλαος **Θαλασσογραφία**

(Λάδι σε κοντραπλακέ) — 1973

Στο πλαίσιο της παραστατικής ζωγραφικής, ο ζωγράφος παρουσιάζει μια βραχώδη ακτή, εστιάζοντας στο καθρέφτισμα του φωτός του φεγγαριού στη θάλασσα. Η καλλιτεχνική του πρόθεση είναι να αποδώσει την ατμόσφαιρα μιας βραδιάς με πανσέληνο.

Γαβριελάτος Παναγής **Τοπίο**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Με πλατιές, διακρινόμενες πινελιές, μακριά από την πρόθεση για ρεαλιστική απόδοση, ο ζωγράφος κινείται στο ευρύτερο πλαίσιο της αφαίρεσης, με συγκαλυμμένη λυρική διάθεση.

Σκιαδά Βέττα **Παλιά γειτονιά**

(Λάδι σε καμβά) - 1973

Το έργο, με κύριο θέμα την ερειπωμένη εκκλησία, βασίστηκε σε ακαδημαϊκού τύπου σχέδιο, που εξασφαλίζει ισορροπία στη σύνθεση, αλλά η χρωματική εκτέλεσή του έγινε σε πολύ πιο ελεύθερη βάση.

Κορωναίος **Προσωπογραφία** Χαράλαμπος

(Λαδοπαστέλ) - 1974

Εξπρεσιονιστικό ανδρικό πορτρέτο. Το έργο έγινε απευθείας με χρώμα, με γρήγορες, αγχώδεις πινελιές που επηρεάζουν τη φόρμα και την όψη της προσωπογραφίας. Η φωτοσκίαση επικεντρώνεται, ειδικά στην περιοχή του προσώπου, αποκλειστικά στην απόλυτη αντίθεση άσπρου-μαύρου, και η γενική επικράτηση του μαύρου στην, ούτως ή άλλως, ασπρόμαυρη χρωματική γκάμα του έργου, λειτουργεί ως εύγλωττη παραπομπή σε μια δύσκολη ψυχική κατάσταση και δημιουργεί ένα βαρύ σύνολο που υποβάλλει την σκοτεινή ψυχολογία του εικονιζόμενου.

Τριανταφύλλη
Ιουλία

Ιστιοφόρο

(Λάδι σε καμβά) - 1982

Θαλασσογραφία παραστατικού ιδιώματος, βασιζόμενη σε ακαδημαϊκού τύπου σχέδιο.

Αποστολίδου Φρ.

Μονεμβασιά

(Λάδι σε καμβά)

Θαλασσογραφία στο πλαίσιο της παραστατικής τέχνης, με ακρίβεια σχεδίου και προφανή επιδίωξη αληθοφάνειας.

Γιαννακόπουλος **Κυδώνια με ρόδι**
Κωνσταντίνος

(Λάδι σε καμβά) - 1950

Νεκρή φύση. Σύνθεση σε ζεστά χρώματα και ελεύθερη εκτέλεση ως προς την απόδοση των αντικειμένων (φρούτων κ.ά.). Τα σχήματα και οι όγκοι των αντικειμένων της σύνθεσης αποδίδονται σε ελεύθερη εκτέλεση και αποκτούν ιμπρεσιονιστικό χαρακτήρα, ενώ το χρωματικό επίκεντρο του έργου βρίσκεται στο δυνατό κόκκινο του φλοιού του ροδιού και στη μικρή κόκκινη κουκίδα στο σκληρό του σκληρό του χρώματος, που τοποθετείται αντιστικτικά με το ρόδι. Είναι προφανής η πρόθεση να μελετηθεί η λειτουργία των κόκκινων σε αντιδιαστολή με τα δυνατά κίτρινα των κυδωνιών και των σταφυλιών. Όλο αυτό το κίτρινο δημιουργεί μια εντύπωση απογευματινού φωτός-ενδεχομένως τεχνητού- η οποία ενισχύεται από τον τρόπο που αποδίδεται το ζεστό, σκούρο καφέ φόντο και το ανοιχτότερο καφέ της πηλινής φιάλης.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Κεφάλι νέου

Λάδι σε κοντραπλακέ - 1951

Προσωπογραφία. Πορτρέτο που δεν περιορίζεται σε μια περιγραφική πρόθεση, αλλά προσπαθεί να υποδείξει τον εσωτερικό κόσμο και τη συναισθηματική κατάσταση του εικονιζόμενου, στο πλαίσιο των αναπαραστατικών τάσεων. Η πινελιά είναι μακροσκελής και ευδιάκριτη και κατά σημεία παχιά, ενώ η χρωματική γκάμα, με επικράτηση των ψυχρών γκρι και του σκούρου πράσινου, δημιουργεί ένα λιτό και χαμηλόφωνο σύνολο.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Νεκρή φύση

(Λάδι σε καμβά) - 1962

Σύνθεση στο πλαίσιο των αναπαραστατικών τάσεων, με στοιχεία του ιδιώματος του φωβισμού, όπου ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις χρωματικές αξίες, με την επικράτηση δυνατών κόκκινων και έντονων κίτρινων σε ένα παλλόμενο χρωματικό σύμπαν.

Παπαγεωργίου
Μιχαήλ
(Δόρις, Doris)

Κεφάλι γυναίκας

Λαδοπαστέλ - 1950

Έργο που εντάσσεται στη μεταπολεμική παραγωγή του ζωγράφου, με ανάλαφρες, γρήγορες καμπύλες γραμμές στο σχέδιο, και γρήγορο άπλωμα του χρώματος πάνω σε ανεπεξέργαστο φόντο. Η επιλογή των ζωηρών χρωμάτων και η επιτυχία στην απόδοση του έντονου βλέμματος ζωντανεύουν τη μορφή, το έργο όμως δεν καταφέρνει (αμφίβολο, άλλωστε, αν ο καλλιτέχνης είχε αυτή την πρόθεση) να προχωρήσει πιο πέρα από μια διακοσμητική λογική.

Εραγκέτι Προσωπογραφία

(Λάδι σε καμβά)

Προσωπογραφία.

Scortesco Πόρος

(Λάδι σε κοντραπλακέ) - 1987

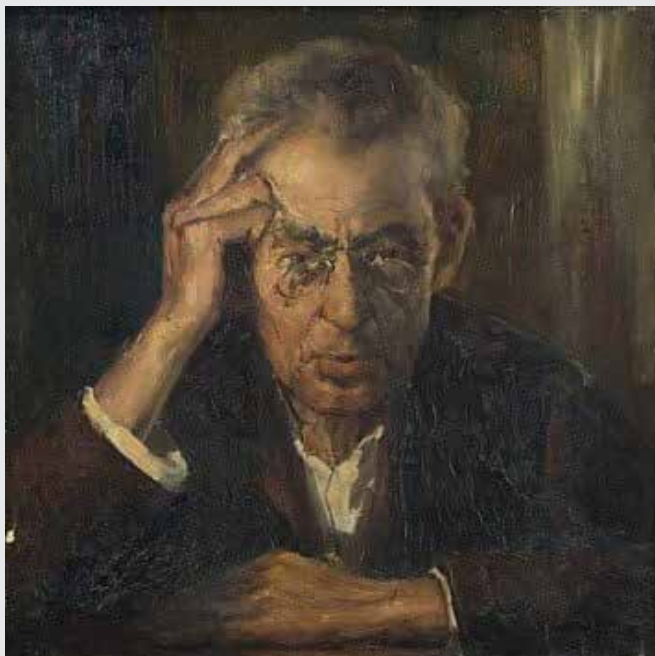
Νησιώτικο τοπίο.

Κασόλας Ιωάννης Πορτρέτο γυναίκας

(Λάδι σε καμβά) - 1950

Προσωπογραφία. Απλό, κατά μέτωπο πορτρέτο γυναίκας. Υψηλής σχεδιαστικής ικανότητας, η μορφή παραμένει απόμακρη. Ο ζωγράφος καταφέρνει να αποδώσει μια αίσθηση σοβαρότητας και ίσως, θλίψης που κυριαρχεί στα χαρακτηριστικά της εικονιζόμενης και κυρίως στο έντονο, γεμάτο νόημα βλέμμα. Επιλέγονται θερμά χρώματα για την απόδοση του προσώπου που πλαισιώνεται από τα σκούρα μαλλιά και το φόρεμα και αποτελεί το επίκεντρο της σύνθεσης. Ο υπόλευκος γιακάς φωτίζει το σύνολο και επιμηκύνει την ανοιχτόχρωμη επιφάνεια, στο μέσον του πίνακα, η οποία δημιουργείται από την απόδοση του δέρματος του προσώπου και του λαιμού.

Αργυρός
Ουμβέρτος

Προσωπογραφία

(Λάδι σε καμβά)

Μια προσεγγισμένη, άρτια, κατά μέτωπο προσωπογραφία, σε νατουραλιστικό ύφος μεν, αλλά με στοιχεία κοντά στο πνεύμα του εξπρεσιονισμού, ο οποίος κυριαρχούσε στο Μόναχο, την εποχή που ζούσε εκεί ο ζωγράφος.

Γερμενής
Βασίλειος

Σάρωμα της Αυλής

(Λάδι σε καμβά)

Ηθογραφική σκηνή, στην οποία ίσως αρχικά ξενίζει η κυριαρχία του λευκού χρώματος. Ωστόσο, οι παχιές πινελιές του λευκού, αποδίδουν το δυνατό μεσημεριανό φως και δημιουργούν την αίσθηση ότι ο ζωγράφος εκτέλεσε τη σκηνή μισοτυφλωμένος από το έντονο φως.

Παπαδημάκη Όλγα **Ιωάννης Γεωργίου Πίσσας**

(Λάδι σε καμβά)

Προσωπογραφία.

Τσιμπούκου-
Μαρσέλλου **Ελαιώνας**
Δήμητρα (Μίτσι)

(Λάδι σε καμβά)

Σύνθεση που κινείται στο πλαίσιο της παραστατικής ζωγραφικής, με χρήση ιμπρεσιονιστικών στοιχείων στην απόδοση του φυλλώματος των δέντρων και του εδάφους του ελαιώνα, σε αρμονική σύνθεση χρωμάτων και περιορισμένη αλλά ευαίσθητη χρωματική κλίμακα.

Γρύσπος Νικήτας **Στο Ψαλτήριο**

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Βασικό στοιχείο της σύνθεσης αποτελεί ο διαχωρισμός της σε δύο μέρη.

Αργυρίου Κωνσταντίνος **Καθισμένο Κορίτσι**

(Λάδι σε καμβά)

Με παχιά και γρήγορη πινελιά αποτυπώνεται η φευγαλέα εντύπωση που δημιουργεί το φως που μπαίνει από τα δεξιά, ενδεχομένως από κάποιο παράθυρο, στο δωμάτιο, στα αντικείμενα και, κυρίως, στο καθισμένο κορίτσι.

Φάσσος **Τοπίο**
Κωνσταντίνος

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Τοπιογραφία. Σύνθεση που διέπεται από αυστηρή ισορροπία, με κέντρο της ένα αγροτόσπιτο. Η συστάδα δένδρων που διακρίνεται πίσω από αυτό μοιάζει με προέκταση των πέτρινων τοίχων που οριοθετούν το μονοπάτι που οδηγεί στο σπίτι: είναι σαν να διαγράφεται ένα νοητό Χ, με κέντρο τον όγκο του σπιτιού. Η απόδοση του σπιτιού και του μονοπατιού είναι νατουραλιστική, με τη δημιουργία μιας εικόνας ερήμωσης και εγκατάλειψης, ενώ ο τρόπος που το φως διαχέεται από την πάνω αριστερή πλευρά του έργου στους τοίχους του σπιτιού, το μονοπάτι και τα δέντρα, είναι μάλλον ιμπρεσιονιστικός. Η γενική εκτέλεση δηλώνει σχεδιαστική ευχέρεια. Το χρώμα απλώνεται με γρήγορες, παχιές και κοφτές πινελιές για να αποδοθεί το πρώτο επίπεδο της σύνθεσης (σπίτι, μονοπάτι, φυτικοί όγκοι), ενώ το δεύτερο επίπεδο (ορίζοντας, βουνό) σχεδιάζεται με εκτεταμένες, ενιαίες πινελιές.

Σουρμελής
Δημήτριος

Άγιος Νικόλαος Σαντορίνης

(Λάδι σε κοντραπλακέ) - 1987

Τοπιογραφία.

Πηλιούνης
Σπυρίδων

Ήπειρος, Πάπιγγο

Λάδι σε καμβά

Τοπιογραφία που κινείται σε παραστατικό πλαίσιο, με πρόδηλη περιγραφική διάθεση αλλά και εκφραστική δύναμη. Η απόδοση του θέματος στηρίζεται σε λεπτή πινελιά και υποδηλώνει συνθετικές αρετές, ενώ δεν στερείται και κάποιων ιμπρεσιονιστικών επιδράσεων ως προς την απόδοση της ατμόσφαιρας και του φωτός του απογεύματος στο βουνό. Το έργο διακρίνεται για την ειλικρίνεια των προθέσεων, τη δροσερότητα και την απλότητά του.

Γιαννακόπουλος
Κωνσταντίνος

Σύνθεση

(Λάδι σε κοντραπλακέ) - 1987

Αφηρημένη σύνθεση δυναμικής χρωματικής κλίμακας,
ελεύθερης χειρονομιακής γραφής και αξιοπρόσεκτου
ρυθμού και έντασης.

Μπελιός
Ελευθέριος

Καΐκι Στις Φλόγες

(Λάδι σε κοντραπλακέ)

Σύνθεση.

